

Վահան Թեքեյան

Ես սիրեցի

Ես սիրեցի, բայց ոչ ոք
Սիրածներես գիտցավ թե՛
Ջինքը որքա՛ն սիրեցի . . .
Ո՞վ կարդալ սիրտը գիտե:

Ամեննն մեծ հրճվանքիս,
Ամեննն սուր վշտերուս
Ներշնչողները, ավա՛ղ,
Ձիս չեն ճանչնար այս պահուս:

Մերս կարծես այն գետն էր,
Որ իր հոսանքը անբավ
Առավ լեռան ձյուններեն
Ու լեռը գայն չտեսավ:

Մերս այն դուռն էր կարծես,
Ուրկե ոչ ոք մտավ ներս .
Ծաղիկներով ծածկրված՝
Գաղտնի պարտեզ մըն էր սերս:

Ու եթե սերս ոմանք
Երկքնին վրա՛ անսահմա՛ն
Տեսան ծուխի մը նման,

Կրակն անոր շտեասան . . . :

.....

Ես սիրեցի, բայց ոչ ոք

Սիրածներես գիտցավ թե՛

Չինքը որքա՛ն սիրեցի,

Ո՞վ կարդալ սիրտը գիտե . . . :